

шава държавния строй, нѣкои отъ боляритѣ, които се страхували за своите права, подбутнали великиятѣ канове да прѣслѣдватъ християнитѣ. Това прѣслѣдване имало прѣди всичко вжтрѣшенъ характеръ, то е било въ сѫщностъ прѣслѣдване на славянския елементъ, защото християни били повече славянитѣ. А старитѣ болярски родове имали защо да мразятъ славянския елементъ, защото Крумъ бѣ издигналъ тоя елементъ, като му бѣ далъ почти равни права съ българския. Прѣслѣдванията противъ християнитѣ имали и чисто външенъ характеръ, защото новата вѣра била вѣра на българските смѣртни врагове, на гърците, а съ увеличаване послѣдователитѣ на тая вѣра се увеличавали и привърженицитѣ на Византия и се създавала опасностъ за българската държавна власть. Най-голѣми и сурови прѣслѣдвания на християнитѣ сѫ стали въ врѣмето на великия канъ Омортага и на сина му Маломира. Тогава, споредъ по-късните съобщения на охридския архиепископъ Теофилакта (писатель отъ XI—XII в.), единъ отъ виднитѣ плѣнници на име Кинамъ билъ ужъ сполучилъ да обѣрне въ християнство най-голѣмия Омортаговъ синъ Енравота, за което послѣдниятъ билъ наказанъ съ смѣрть отъ царствуващия си братъ Маломира. Но въпрѣки тия прѣслѣдвания, християнството продължавало да се разпространява, а въ врѣмето на Пресиама числото на християнитѣ се още повече увеличило съ присъединяването на голѣма част отъ Македония къмъ българското царство. Пресиамъ, както и синъ му Борисъ, не прѣслѣдвали християнитѣ, защото тѣ вече съставлявали една значителна част отъ поданиците имъ и прѣслѣдването имъ щѣло да прѣдизвика сътрясение въ държавата. Оставено на свобода, християнството се все повече и повече разпространявало въ България и станало най-послѣ една политическа и културна необходимостъ на държавата, поради което било възприето отъ българския господарь Бориса и отъ цѣлия му народъ.

Причини за покръстването на Бориса. — Причинитѣ за покръстването на Бориса се коренятъ въ международното положение на държавата му, въ вжтрѣш-